

Gondolatok a 2015. 4. szám elé

Kedves Olvasó!

Egy évvel ezelőtt a bevezető sorokban írtam arról, hogy célunk „... olyan problémákkal foglalkozni, mely sokakat foglalkoztat, különösen azokat, akik a munka világával, az emberi tényezővel, annak fejlesztésével hivatásszerűen foglalkoznak. A szándék azonban nem öncélú, s különösen nem a divat vagy éppen sajátos kommunikációs célok által kijelölt témák elemzésére irányul. Egyszerű így leírni: független szakmai hangvétellel megfogalmazott írások közlésére, s azok által felvetett további eszmecserékre törekszünk. De ezt megvalósítani csak akkor lehet, amikor jelentős számú olvasó látogatja meg az online periodikánk portálját, s nem csupán időről-időre visszatér, hanem hozzászólásaival élővé, még inkább időszerűvé teszi a lapot.”

Bár az egy év csupán a kezdeti lépések megtételére volt elegendő az eredeti szándék reméljük értékelhető. Nos, elérkeztünk az idei negyedik számhoz, mely szerkezetében és tartalmában is tartalmaz új, kiemelendő elemeket. Új rovatként, reméljük nem csak ideiglenes jelleggel jelenik meg a „Projektekről”, melyben az utóbbi időszakban örvendetesen bővülő számban az **Opus et Educatio** profiljához kapcsolódó jelentősebb fejlesztési programokról szóló beszámoló írások jelenhetnek meg. Elsőként éppen a BME-n ez év végén befejeződő „TÁMOP-4.1.2.B.2-13/1-2013-0002 A műszaki és humán szakterület szakmai pedagógusképzésének és képzők hálózatának fejlesztése, projekt új eredményeit ismertetjük a további hasznosítás és gyakorlati alkalmazás céljából. E rovatban a jövőben is szívesen közlünk hasonló a projektek eredményeinek hasznosítását ösztönző tájékoztató írásokat.

A lektorált írásokat két rovatunkban olvashatják. A **Tanulmányok** nyitó írása stratégiai kérdés igényes elemzésére vállalkozik. Bognár György „Inter és multidiszciplináris tehetséggondozás a felsőoktatásban” közleménye a fontos téma lényeges elemzésére vállalkozik, gondolatai intézményvezetőknek, tanároknak és a képzés társadalmi környezetével foglalkozóknak figyelemre méltó megállapításokat tartalmaz. Stratégiai jelentőségű a szerző elemzésének kiinduló pontja, mely szerint a tehetséggondozó programok és módszerek fő célja általában a tehetség erős oldalának a fejlesztése. Ezért is alapkérdés, hogy milyen tehetség összetevőre érdemes fókuszálniuk a felsőoktatásban zajló tehetséggondozó programoknak, mi az a közös összetevő, ami minden érintett interdiszciplináris tudományterületen egyaránt alkalmazható. Az írás vitára, hozzászólásra serkent, s a szerkesztő reméli, hogy az elektronikus, online publikációk dialógusteremtő lehetőségeivel számos olvasónk él. Tény, hogy az **Opus et Educatio** portálja, a cikkek melletti „kattintási” lehetőség adott, lehet élni vele.

A **Tanulmányok** és az **Eszmélés** rovatokat jelen számunkban az összehasonlító nemzetközi kitekintés szándéka sajátos tematikai hídként köti össze. „A hatékony és eredményes vezető...” témája nemzetközi kitekintésben, majd a PISA jelentések tükrében megfogalmazott gyakorlati pedagógiai gondolatok, továbbá a művészeti képzés „nemzetek feletti” tematikája sajátos elemzési háttérrel alkot e számban. A hazai állapotainkra való „rátekintés” olyan országok – Ausztria, Csehország, Észtország, Spanyolország, Svájc - tapasztalatainak részleges megismerését teszi lehetővé szerzőink jóvoltából, mely saját helyzetünk megítéléséhez és újabb innovációs készletéhez járulhatnak hozzá.

Feltételezhetően sokakat érdekel, hogy az egyes országok milyen köznevelési struktúrával, intézkedésekkel segítik elő a PISA-tesztekkel mért tanulói teljesítmények javulását. Figyelemre méltó annak feltárása és értékelése, hogy vannak-e ezek közül a magyar köznevelés számára adaptálható eljárások, metódusok. Sőt a mérésekből és a háttérkérdőívekből levont tanulságok, tendenciák feltételezhetően mindenhol új köznevelési intézkedések bevezetésére ösztönzik az oktatáspolitikát. Ezért is lehet érdekes, hogy a gyakorlatban a vezetői tevékenységet végzők, vagy éppen az arra készülő, a továbbképzési programok kereteiben nemzetközi tapasztalatot szerzett hallgatók hogyan látják a nemzetközi tendenciák hazai érvényesülését, hatásait mai köznevelésünkre. Értékes az a tapasztalat, hogy a köznevelési rendszer vezetőinek többsége a tanárok közül kerül ki, ami azzal jár, hogy meg kell tanulniuk a pedagógiai vezetést, és el kell sajátítaniuk, vagy fejleszteni kell a vezetői készségeiket. S bár az elméleti keretek adottak a képzések során, ezek az írások érzékeltetik, hogy a vezetővé válás egyik alapfeltétele a szakmai gyakorlat.

Fontos, de talán nem kellően annak tartott rovatunk a **Recenziók**, melyben két újabb a pedagógia szemléletváltását, a szakképzés történeti hátterét árnyaló kiadvány ismertetése olvasható. Előrebocsájtható, hogy a recenzált művek írói és a köteteket ismertető is a téma, a pedagógia iránt szakmailag elfogultak, ami talán érthető, sőt joggal elvárható.

Végül arról is szól ez a bevezető írás, hogy egy év elteltével intenzívebbé vált az **Opus et Educatio** következő számainak előkészítése. Jelenleg már dolgozunk a következő angol nyelvű számon, s a jövő évi első magyar nyelvű számunk már újabb rovattal, a **Munkaügyi Szemle** lektorált tanulmányaival kíván újabb és remélem értékes szakmai információkat nyújtani olvasóinknak.

A közeli ünnepekre tekintettel kívánok minden kedves olvasónak, eddigi és leendő szerzőinknek

Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és Boldog, Sikerekben Gazdag Új Esztendőt!

***az Opus et Educatio
főszerkesztője***